

ԳԻՒՂԱՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՔ
ՄԻԱՑԵԱԼ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆՑ ՀԱՅՈՑ

Թիւ 1

ՀԻՄՆԱԿԱՆ ՍԿԶԲՈՒԽՆՔ
ՀՈՂԱՑԻՆ ԱՐԴԻԻՆԱԲԵՐՈՒԹԵԱՆ

ՊԱՏՐԱՍՏԵՑ

Մ. ՄԻՆԱՍԵԱՆ

Տեսուչ Միացեալ Ընկերութեանց
Կարմոյ տշանակի դպրոցներուն

1940
Կարիք

631
Մ-71

Տարգումութիւն
ՕՍՄԱՆԵԱՆ ԳՈՐԾԱԿԱՑԱՆԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ
Փասր Ալի Համբակի, Աթերքիկը փողոց, թիւ 27

ԳԻՒՂԱՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹՅՈՒՆ
ՄԻԱՑԵԱԼ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆՑ ՀԱՅՈՑ

631
Մ-71

Թիւ 1

ՀԻՄՆԱԿԱՆ ՍԿԶԲՈՒԽՆՔ
ՀՈՂԱՑԻՆ ԱՐԴԻԻՆԱԲԵՐՈՒԹԵԱՆ

ՊԱՏՐԱՍՏԵՑ

Մ. ՄԻՆՈՍԵՍՆ

Տեսուչ Միացեալ Ընկերութեանց.
Կարմոյ շշահակի դպրոցներոն

1910

Կարին

Տպագրութիւն
ՕՄՄԱՆԵՍԽ ԳՈՐԾՎԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ
Պատր Ալի ձատէսի, Մեքերմիլէր փողոց, Թիւ 27

01 JUL 2013
0008-000A 10

15308

ՀԱՅԵՐՑՈՂՆԵՐՈՒՆ

Գիւղասնեսական տերավիներու ներկայ շարքը պատրաս-
տելու ամեն պիտի առաջնորդուիմ զիսաւորաբար Մ. Նահան-
գաց Երկրագործական պատօնեութեան մասնաւորապես հողա-
մասկ հասարակութեան գործածութեանն համար պատրաստած
հրատարակութիւններէն, որոնց ամենն ալ հիմնուած են վաս-
նելի մասնագետներու կատարած փորձարկութեանց եւ ուսում-
նասիրութեանց վրայ :

Բայց հողամասակուրեան զիտական սկզբունքներն ու մերսնութեան բացատրելու ատեն միշտ նկատի պիտի ունենամ մեր երկրի և դասական պայմաններն ու պետքերն, այնպէս որ բուն խոկ մեր հողամասակ հասարակուրեան պետքերուն պիտի ջանամ գոհացում տայ:

Վասահ եմ թէ այս հրատարակութիւններին մեծապես պիտի օգտուին այն բոլոր երկրագործները որ ուժի ոււով կը հնչեւին անոնց եւ զորադրութեան կը դնեն իրենց սացած ձախօրութիւններն :

ՄԻԱՅՆԱՐԴԻ

58660-67

ՀԻՄՆԱԿԱՆ ՍԿԶԲՈՒՆՔ ՀՈՂԱՅԻՆ ԱՐԴԻԻՆԱԲԵՐՈՒԹԵԱՆ

Ամեն երկրագործ կը փափաքի ու կը ջանայ կարելի մեծագոյն հունձքն ստանալ իր արտէն : Երկրագործութեան արևասափն բուն նպաստակն ալ այս է .— մշակութեան այնպիսի կերպեր սորվեցնել հողագործ ժողովուրդին , որոնցմով կարողանայ ան իր աշխատութեանց փոխարէն գոհացուցիչ արդիւնք ձևոք բերել :

Երկարգործութիւնը թէեւ մին է աշխարհի ամենէն աւելի
ընդհանրական արհեստներէն, բայց նախարդ կէս դարուն մէջ
միայն ունեցաւ իր մեծագոյն և կարեւորագոյն զարգացում-
ներն : Մէր հողամշակ հասարակութիւնը զբեթէ բարուպնին
անվիասակ Ելլալով արդի երկրագործութեան գիտական սկզ-
բունքներուն ու մեթոսներուն, Հայոց Միացեալ Բնկերու-
թիւնը կարեւոր նկատեց գիւղատնտեսական աետքակիներու
չարքավ մը, թէ՛ իր հիմնած դպրոցներու աշակերտաց և թէ՛
ընդհանուր գաւառացիներուն աւանդել ամենէն հեղինակաւոր
մասնագիտաներու ապացուցած այն կատարելապէս վատահելի
ծանօթութիւններն որ կընան զրոծնական օգտակարութիւններ
ունենալ մնը հողամշակ խեղճ ժողովուրդին և մնը հայրե-
նիքի անտեսմական զարգացմանը :

Սյս) առաջին տեսրակին մէջ պիտի ջանամ հողային արդիւ-
նաբերութեան էական պայմաններուն վրայ գործնական մեծ
կարեւորութիւն ունեցող կարգ մը ծանօթութիւններ հաղորդել
բնիթեցողներուն :

ՀՈՂԸ ՕԴԱՓՈԽՈՒԹԵԱՆ ՊԵՏՔ ՈՒՆԻ

Տառնկերն ալ կը չնչեն կենդանիներու հման : Տերեւներն են անկային չնչողութեան բուն գործարանները , բայց հաստատուած իրողութիւն մըն է թէ տունկի մը արմատներն ալթըթուածին կը ծծեն հողին մէջ թափանցող օդէն : Անհրաժեշտ է , ուրեմն , օդ հայթացիթել բուսականաց արմատներուն : Ճիշդ

ինչպէս մարդուս առաղջութեամնը մեծապէս կը վասահն բոլոր
այն բնակարանները որ օդասուն չեն, նոյնպէս ալ տունկերու
առաղջութեանն ու արգասարերութեամնը կը վասահն բոլոր այն
հողերն ուր օդը չկրնար ազատորէն շրջապերիլ: Ասոր համար է
որ հողը հերկելով կամ բրելով քրքրցնելը մեծապէս կը նը-
պասահ շատ մը բերքերու աճման:

Բայց հողին մէջ ող հայթալիթել միայն բաւական չէ, բազ-
մապատիկ աւելի կարեւոր է աճող բոյսէն արտադրուելով
հողին մէջ հաւաքուած թունաւոր նիւթերուն արտաքսումը
կամ անհետացումը ապահովել: Գործնական անազին կարեւո-
րութիւն ունեցող այս հարցը մանրամասնորէն լուսաբանել
հարկ է:

Գիտենք թէ չնչողութեամբ օդէն թթուածին կ'ընդունինք,
իսկ ածխային թթու կ'արտաշնչենք: Խոնուած սենեկի մը մէջ
երբ երկար ատեն նստած մնանք, կը սկսինք տեսակ մը թու-
լութիւն ու թմրութիւն գգալ և նաեւ գլխու ցաւ: Մինչեւ ան-
գամ մարդիկ մնուած են այսպիսի փակ սենեակներու մէջ գիշե-
րը քնանալով: Ենչողութեամբ կը պակսի փակ սենեկի մը պա-
րունակած թթուածինք և մահառիթ ըլլալու սասիման կրնայ
ածիկ անոր մէջ ածխային թթուն: Թոքերը ածխային թթու-
միայն չեն արտաշնչեր սակայն, բնախօսներ համոզում գոյա-
ցուցած են այսօր թէ ուրիշ վասակար կազեղէններ ալ կ'ար-
տաշնուին թոքերէն և թէ ասո՞նք են մանաւանդ որ ներ-
շնչուելով թմրութիւն, գլխու ցաւ և ծայրայիղ սասիման-
ներու մէջ մահ կը պատճառեն մարդուս:

Տունկերու արմատներն ալ ո՞չ միայն հողին մէջ ասարած-
ուած օդը կը ներշնչեն, այլ նաև թունաւոր շատ մը նիւթեր
կ'արտաքսեն որոնք կ'ապականեն հողը: Մինչև որ հողը չմաք-
րուի իր մէջ հաւաքուող այս թունաւոր նիւթերէն՝ բնաւ
չկրնար այլևս գոհացուցիչ հունձք մը տալ յաջորդ տարին:
Թունաւոր կազեղէններով լեցուն սենեկի մը կը նմանի ան,
որուն մէջ նոր դրուած սերմեր՝ սապառոջ միջավայրէ մը
շրջապատուած՝ չեն կրնար լաւ աճում և արդիւնաբերութիւն
ունենալ:

Յետոյ պիտի տեսնենք թէ տնկային արմատները ինչ գար-
մանալի մերենականութեամբ մը ինքընքնին կը պաշտպանեն

բուն իսկ իրենց թունաւոր արտադրութիւններէն, բայց ոչ
նախորդ տարրուան տունկերուն արտադրած և հոգին մէջ թո-
ղուցածներէն: Արդէն ապականուած հոգի մը մէջ սերմանուող
տունկի մը արմատները չունին ինքնապաշտպանութեան ուեէ
միջոց և անխուսափելիորէն վասառելով չպիտի վարձապրեն
երկարագործին աշխատութիւնները: Տունկերը չափազանց զգա-
յուն են կազեղէններու վասակար ազգեցութեանց առջև:
Հոս քանի մը պարզ օրինակներ մէջ պիտի բերեմ, համոզելու
համար ընթերցողները թէ իսկապէս հողին մէջ կուտակուող
այսպիսի վասակար նիւթերն են որ անբերը կը դարձնեն
արտերը և ոչ թէ անկային մնունդի սպասուածը:

Տեսած էք թերեւս մէծ ծառեր որոնց բունին բոլորափքը
բաւական աեղ մարգագեաինը կամ շատ ակար աճում ունե-
ցած է և կամ բնաւ չկայ: Գիտենք երեսը եկող խոչոր ար-
մատներէ ոմանց բոլորափքն ալ նոյն բանը կը նշմարուի:
Կ'ըսենք թէ ծառը ի՞նք կը ստանայ բունը շրջապատող գետ-
նին ամբոջ մնունդը ու բաւական մնունդ չմողուր մարգա-
գեանին աճմանն համար: Հսկութեան կողմէ ընդունուած
այս կարծիքին սիսալ ըլլալը ցոյց տալու համար շատ տատա-
րելմաւարիչ նիւթ և ջուր կը հայթալիթենք ծառին բունը շրջ-
ապատող հողին, ու գարձեալ անբերը չոր հող կը շարու-
նակեն մնալ անոնք: Անսարակոյս ծառին պահանջած մնուդա-
տու նիւթերէն աւելի մէծ քանակութեամբ տնկային մնունդ
հայթալիթեցնիք և ջուր, ինչո՞ւ ուրեմն նորէն բոյս չաճիր այդ-
չոր գետնին վրայ: Արդէն ծառը իր արմատներու ծայրեղովը
միայն մնունդ և ջուր կը ստանայ հողէն, ինչպէս պիտի բա-
ցարուի յետոյ, և արմատի այս մնուդառու ծայրերն լունէն
հեռու կը տարածուին: Արմատի ծայրերուն ճիշդ վերմէ տա-
րածուող գետինը պէտք էր չորհար ու ոչ թէ բունին բոլոր-
աթքը: Ծառին չո՞ւքն է որ կ'արգիլէ մարգագեանին աճումը
բունին չուրջ: Բայց աւելի մէծ ծառեր կան աւելի ընդարձակ
չուքերով որոնց ատկ բունաւոր բոլորափքը կանաչ է խոսե-
րով: Մարգագեաինը չորյնելու սատիման չուք չձգեր այս
ծառը, մանաւանդ որ անոր արեսու կողմն ալ նոյնքան զուրկէ
մարգագեաինէ: Թելադրական պարագայ մը կը նշմարենք երբ
քիչ մը զառիթափ է գետինը: Կը տեսնենք թէ անձրես տաեն

ծառին վրայէն վար իջնող և հոսող ջուրին ուղղութիւնն է ստացած բուսազուրկ գետինը, այսինքն՝ ա՛յն տեղերու խո- տերը չեն աճած կամ չորցած են որոնց վրայէն կ'անցնին ահ- ձրեփ ատեն ծառի բունէն իջնող ջրի հոսանքները։ Բացա- տրութիւնը սա է թէ անձրեփ ջուրը ճիւղերու և կեղեւին արտադրած թունաւոր նիւթերը հետք կ'առնէ վար կը բերէ, որոնք արմատներէն ալ արտադրուած թոյներուն հետ միա- նալով՝ կը սպաննեն բունին անմիջապէս բոլորափքը գանուռող և իրենց հոսանքին հանդիպող բուսականները։ Այս է միակ բանաւոր բացադրութիւնը որ կրնայ արութիւ ակնարկուած ի- րողութեան։ Թունաւոր նիւթ կ'արտադրէ ամնն բուսական, հետեւաբար ընդունակ է իրեն յաջորդող տունկը թունաւորել եթէ մշակութեան յարմար մեթոսներով հողէն չվերցուին այդ նիւթերն կամ չերածուին անվասա նիւթերու։

Ուրիշ լուսաբանութիւն մը։ Հողեր կան որ իբրեւ այլու մաշած ու բերք արտադրելու անընդունակ՝ երեսի վրայ թող- ուած են։ Երկրագործ հասարակութիւնը կը խորհի թէ չկրնար բերք տալ այդ հողը, որովհետեւ սպասած են մննդատու նիւ- թերն իր մէջ։ Բայց տունկի մը աճմանն համար էական բոլոր նիւթերը առատօրէն կը ցանենք այդ ամուլ հողին վրայ և տա- կաւին տիկնալուած բերքը չենք կրնար սասանալ անկէ։ Այժմ քիչ մը հող կ'առնենք այդպիսի արտէ մը ու քիմիական խիստ պարզ փորձով մը կը գանենք թէ ասիտային նիւթեր կուտակ- ուած են հողին մէջ, որոնք մեծապէս վասակար են տունկին աճմանը։ Որեէ ասիտային բաղադրութիւն չեղոք աղի մը կը վերածուի երբ բաւական քանակութեամբ կրի հետ խառնենք զայն։ Ուստի կիր կը ցանենք այդ աճմարդանաբեր արակին մէջ աւ- սիտը չեղոքացնելու և անվասա հանքային աղի մը վերածելու համար, և ահա իսկոյն բեղմնաւոր արտի մը կը վերածուի այդ նոյն հոլը։ Տնկային անունդ չեր որ կը պակսէր այդ հողին մէջ, այլ կը գանուէին անկային աճման վասակար նիւթեր։ Ալլը չկրնար այս պարագային կրի տեղը բանել, որովհետեւ չկրնար հողին ասիտային նիւթերը չեղոքացնելով սպարասաել զայն արդիւնաբերութեան։ Տարակոյս չկայ թէ շատ արտեր կան մեր երկրին մէջ որոնց արդիւնաբերութեան նուազումը ար- դիւնք է պարզապէս ասիտային նիւթերու հաւաքումին, զոր

կրնանք կրային նիւթերու յաւելումով անհետացնել և վերա- ծել այսպէս բեղմնաւոր արտերու։ Արտի մը առուոյսի (եօնճա) լաւ բերք չարտադրելը նշան մըն է թէ կրի պէտք ունի, որովհետեւ առուոյսը լաւ չաճիր ասիտային հողերու մէջ։ Իսկ ընդհակառակը մամուռի աճումը նշան է ասիտային հողի։ Ծծուն կապոյտ թուղթ մը կայ [litmus paper] որ իսկոյն կը կարմրի ասիտի մէջ դրուելով։ Թաց հողի մը մէջ դրուած այս աեսակ թուղթ մը երբ մէկ օրէն կարմրի, ցոյց կուտայ թէ ասիտ կայ անոր մէջ ու կիր աւելցնելու է հոն։ Որ և է դե- ղագործի քով կը գանուէր կամ գանուէլու է այս թուղթէն։ Վստահ եմ թէ մեր հողային արտադրութիւնք զգալի աճում մը պիտի ունենան եթէ երկրագործներ ուշագրութիւն դար- ձնեն ասիտային հողերն որոշելու և կրային որեւէ դիւրսաս- նալի նիւթով գանոնք չեղոքացնելու իմադրոյն։

Լուսաբանութիւն մըն ալ աւելցնենք։ Թաղարի մը մէջ երեք շաբաթ ցորենի 6 առունկ աճեցնելէ յետոյ կը կարենք ծզօնները ու անմիջապէս ցորենի ուրիշ 6 սերմեր կը անկենք միեւնոյն հողին մէջ։ Երեք շաբաթ յետոյ առաջին 6 ծզօտ- ներուն հազիւ թէ կիսուն չափ աճած կը գանենք այս վեր- ջինները։ Ինչո՞ւ աճման այս զգալի տարբերութիւնը առաջին անգամուան ցորենի 6 առունկերը սպասեցին թաղարի հողին մննդատու նիւթերը և կամ աճնոցմէ բաւականաչափ չմողու- ցին իրենց յաջորդներուն։ Այսպէս կը արամարտնէն ժամա- նակաւ ու այսպէս կը մըսնէ գեռ երկրագործ հասարակու- թիւնը։ Բայց բոլոր մննդատու նիւթերը կ'աւելցնենք այդ ցորենի մշակութեան գործածուած հողին մէջ։ պահանջուած քանակութեան կրկնը լուսածին, կալի ու բորակածնային նիւ- թեր կ'աւելցնենք հողին մէջ։ Մննդատու նիւթերու առա- տութեան կողմանէ այս հողը ապահովաբար կը վերազանցէ իր նախորդը, և սակայն չկրնար աճոր չափ բերք արտադրել։ Կ'առնենք այժմ այդ նոյն հողին թաղար մը (մէջը տարի մը ցորեն մշակուած հողէն) և փունջ մը առուոյս կանաչ կանաչ կը մանարտնենք ու կը խառնենք հողին։ Կրկն ցորենի 6 սեր- մեր կը անկենք այս թաղարին մէջ ու այս անգամ առաջնոյն կրկնը բերք կը սասանանք ։ այսինքն առաջին անգամ մշակ- ուած ցորենի աճման կրկնապատիլը։ Ու երեք տարի յաջոր-

գալսար յորեն կրնանք մշակել այդ նոյն հողին մէջ՝ մինչեւ հողին արգասարերութեան չափը իջնէ իր համակին սովորական աստիճանին։ Ի՞նչպէս եղաւ արգասարերութեան այս մեծ առումը։

Անվիճելիօրէն ապացուցանելու համար թէ առուոյտին մէջ գտնուած համարային մննդատու նիւթերն չեն որ այս արդիւնքը կուտան, կը վառենք նոյնքան առուոյտ ու անոր փողին կը գործածենք իբրև բեղմնաւորիչ նիւթ որ կը պարունակէ ամբողջ կալին ու լուսածինը։ Առուոյտին վառելովը կորառուած բորակածնին չափ ալ բորակածին (կիւհերչիկ) կ'աւելցնենք, բայց կանաչ կանաչ մանրուած առուոյտին առուած արդիւնքը երբէք չենք կրնար ստանալ։ Նոյն քանակութեամբ տնկային մնունդաւելցաւ, բայց ոչ բերքի համեմատական աճում։ Սուբրական ազգը և կանաչ ազգը, ինչպէս կը կրչուին առուոյտին նման տունիերւ կանաչ կանաչ հողին մէջ հերկուածներն, արար կ'արգասաւորեն ոչ այնչափ բեղմնաւորիչ նիւթեր աւելցնելով անոր մէջ, այլ նախորդ բերքերու հողին մէջ թողուցած գործարանաւոր թունալից նիւթերը մաքրելով։ Աղբին կամ կանաչ ազգին բաղկացուցիչ զործարանաւոր նիւթերը զիւրաւ կը փոխակերպուին թուահողի, որու մասին բացարութիւններ պիտի տանք յետոյ, և իբրենց հետ կը փոխակերպեն նաև հողին մէջ կուտանկուած թունաւոր արտադրութիւնները անվասան նիւթերու։

Կարդ մը շահեկան փորձերով ոչ միայն ապացուցուած է թէ տունիերը թունաւոր նիւթեր կ'արտադրեն իբրենց աճման ընթացքին, այլ ապացուցուած է նաև թէ այսինչ տունիին արտադրած նիւթերը, որ թունաւոր են իբրեն համար, կրնան թունաւոր աղդեցութիւններ չունենալ ուրիշ տեսակ տունիերու վրայ։ Նոյն արարին մէջ 15 տարի փաթաթէս մշակուեցաւ յաջորդաբար։ Այսքան տարիներու ընթացքին այնպիսի վիճակ մը ստացաւ հողը որ այլևս անոր մէջ փաթաթէս չէր աներ բնաւ։ Բոլորովին անբերը գարձաւ փաթաթէսի համար։ Հաւսարակաց կարծիքին համաձայն՝ մաշած սպառած էին այս հողին մննդատու նիւթերը ու արար անընդունակ գործած էր այլևս մշակութեան։ Բայց 16 րդ տարին գարի սերմանուեցաւ հոն, տանաց զայն համագւյնելու կամ աղբելու, և ահա գտ-

րիի լաւ հունձք մը արտադրեց։ Տնկային մնունդ չէր որ կը պակաէր հոս, այլ փաթաթէսի աճման համար ապաւողջ միջաւգայր մըն էր ստեղծուած։ փաթաթէսի տունկը իր աճման ընթացքին ինքնամթունաւորիչ նիւթեր էր արտադրած, որոնք տարիներով հողին մէջ կուտանկուելով վերջապէս կը կարողանային բոլորովին արգիլել փաթաթէսի աճումը։ Փաթաթէսի համար թունաւոր այդ նիւթերը անվեսա էին գարիի համար, և ահա այս պատճառաւ լաւ բերք յաջողեցաւ տալ գարիի։

Արտերու մէջ բոււած սէզերն ու վայրի խոտերը ոչ այնպական մնունդ սպառելով կը վնասեն մեր արմտեաց՝ որչափ թունաւոր նիւթեր աւելցնելով հողին մէջ։ Եթէ այսպիսի խոտեղններ մեր մշակեալ արտերու մնունդէն ու ջուրէն սպառելով վնասէին մեր բերքերուն, այդ պարագային աւելի գիւրին ու ինայտպական պիսի բլար փախանակ քախնելու զանոնք՝ տնկային մնունդ աւելցնել արարին մէջ որ թէ՛ մշակուած տունկին բաւէ և թէ՛ վայրի խոտերուն։ Նոյնպէս ջուրը։ Բայց անկային մնունդ սպառելովին չէ այնչափ որ վայրի խոտերն ու սէզերը կը փայնին մեր բերքերը, այլ մանաւանդ իբրենց արմատներէն արձակած թունաւոր արտադրութեանց ազգեցութիւններով։ Զիրար կը թունաւորեն մշակեալ տունկն ու վայրի խոտը, իրարու հետ ընկերակցութեամբ չեն կրնար սպարիլ, մէկուն կեանքի արտադրութիւնները մահ կ'ասթեն միւսին։ Մանաւորապէս մասաղ տունկերը խիստ զգայուն են խոտերու թունաւոր աղդեցութեանց տաջև, այս է պատճառը որ այդ շնչանին մէջ մանաւանդ քախնուելու և մաքրուելու են արտերը վայրի խոտերէ։ Անշուշտ խոնաւութիւն ալ կը ծծեն այս խոտեր ու մնունդ կը սպառեն, բայց ամենին աւելի իբրենց թունաւոր արտադրութիւննովն է որ կը վնասեն բերքին։

ՀՊԱՅՅԻՆ ՕԳԱՓՈԽՈՒԹԵԱՆ ՄԵԹՈՑՆԵՐ

Վերի բացարութիւններէն անսանք թէ արտի մը արդիւնաբերութիւնը պահպանելու և անեցնելու համար որչափ կարեւոր է օլտառան վիճակի մը մէջ պահնել արարին հողը։ Արդարեւ, զլիսաւորաբար հողային օղափոխութեան մէջ կը գանուի գաղտնիքը յաջող երկրագործութեան։ Անցիշատակ գարերէ

ի վեր մարդիկ անգիտակցաբար աշխատած են իրենց արտերը արդիւնաբեր ընծայել հողին օդափոխութիւնը զիւրացնող մեթոսներ գործածելով : Հիմա կրնանք հողային արդիւնաբերութեան մասին զիւրութեան գտած հիմնական այս սկզբունքին լոյսովք քննել երկրագործին հողամշակութեան մեթոսները , պարզել անոնց նշանակութիւնն ու արժէքը և թելազրել գործնական ահազին կարեւորութիւն ունեցող մի քանի բարեփոխութեաներ վաղընկալ այդ մեթոսներուն մէջ :

ՀԱՂԱՅ ՀԵՐԿԵՆ. — Ամեն երկրագործ քաջ զիւտէ թէ չերկուած կամ չբրուած հողեր լաւ արդիւնք չեն կրնար տալ : Ուստի ընդհանուր սովորութիւն է որևէ արմատիք սերմանելէ կամ բանջարելին անկելէ առաջ լաւ մը հերկել կամ բրել հողը : Բայց ինչո՞ւ հողը հերկել կամ բրել անհրաժեշտ է . ինչո՞ւ լաւ չերկուած արտեր չեն կրնար գո՞նացուցիչ հունձք արտադրել և ինչո՞ւ ցորենի արտ մը , օրինակի համար , հերկ կը հանենք ու տարի մը այնպէս պարապ կը պահենք՝ գործեալ ցորենի մշակութեան յատկացնելու համար զայն : Երկրագործական այս ամենակենսական հարցերու մասին շատ թերի ու ալօտ գաղափարներ միայն գոյութիւն ունին մեր հասարակութեան մէջ :

Կը կարծուի թէ մեր արտերը կը հերկենք , որպէսզի դիւրանայ հողին մէջ տարածումը սերմանուած սունկին արմատներուն և կամ անոնց մնունդ և ջուր ծծելը : Հերկելը այսպիսի օգուտ մունիք անշուշտ , բայց այդ չէ ամենակարեւոր օգուտը : Դարձեալ , հերկուած ու փշուած հողի մասնիկները իրենց մէջ շատ աւելի ջուր ամրաբելու և պահպանելու ընդունակութիւն կը ստանան , ինչ որ խիստ կարեւոր է մասնաւորապէս անշրջիք արտերու համար : Բայց հողին ջուր պարունակելու ընդունակութիւնն աւելինելու համար չէ միայն որ կը հերկենք մեր արտերը , թէև ջուրի կամ խոնաւութեան պահպանումը մին է յաջող հողամշակութեան ամենակարեւոր պայմաններն : Հերկելը օդին մուտքը կը զիւրացնէ հողի խաւերուն մէջ և նոյն տաեն հողի ներքնագոյն խաւերուն մէջ կուտակուած թունաւոր կազեղէններուն ալ զուրս խուսափումը . ահա օդափոխութեան այս կրնակ գործադրութիւններն կարելի ընծայելուն մէջ կը գտնուի հերկելուն կամ բրելուն մեծագոյն արժէքն ու օդափակարութիւնը : Հողին ծծելու ահա-

գին կարողութեանը և տունկի մը արմատներուն ալ զարմանալի մէկ մէքնականութեանը չորհիւ երկրագործին բոլոր ցանցերը զերծ կը մնան ինքնաթունաւորման վատանքէն և չեն կարօտիր իրեց արտադրած թունաւոր նիւթոց արտաքսումին , բայց յաջորդ տարուան որևէ նոր ցանքի համար անհրաժեշտ է կուտակուած վեսասկար նիւթերու արտաքսումը կամ անհետացումը և հետեւաբար անհրաժեշտ է հողային օդափոխութիւնը՝ հերկելով կամ բրելով :

Օդափոխութեան միայն չծառայեր հերկելը , ուրիշ նոյնքան կարեւոր նպատակի մըն ալ կը ծառայէ որու մասին յատակ գաղափար մը կազմել անհրաժեշտ է որևէ երկրագործի համար :

Հանրածանօթ իրողութիւն մըն է թէ մութ գոյն ունեցող հողերը բացագոյն հողերին աւելի արգասարեր են : Երկրագործներու ընդհանուր կարծիքն այն է թէ մժագոյն հողերը աւելի արգասարեր են բացագոյններին , որովհետեւ անտնցմէ աւելի առատ գործարանաւոր նիւթ (բուսական մնացորդներ) կը պարունակեն իրենց մէջ : Բայց շատ մը փորձառութիւններով սառուցուած է թէ արտի մը երեսի մժագոյն հողը գործարանաւոր նիւթի պարունակութեան կողմանէ շատ չտարբերիր բացագոյն ենթահողին , ուր մեծ քանակութեամբ գործարանաւոր նիւթի կը գանուի , բայց ոչ բուսահողի [հասու] վերածուած : Բուսահողն է որ մութ գոյն կուտայ հողին , բուսահողն է որ մաքրագործուած վիճակի մը կը վերածէ անկային կեանքի թունաւոր արտադրութիւնները և բուսահողն է որ արգասարեր կ'ընծայէ հողը : Կ'արժէ քիչ մը մօաէն ծանօթանալ երկրագործութեան մէջ այնչափ կարեւոր գեր մը խաղաղը բուսական այս արտադրութեան :

Գործարանաւոր նիւթի կայուն մէկ ձեն է բուսահողը , որուն կը վերածուին վերջապէս հողին մէջ կուտակուող բուսական ու կենդանական մնացորդներ : Տարիներով անփոխիս կը մնայ ան հողին մէջ : Թէև սասափկ ցուրափ ու ջերմութեան ենթարկուի մժագոյն հողը , տակաւին կը տեէ անոր մութ գոյնը (բուսահողին տուած գոյնը) : Փայտէն շատ աւելի դիմացկուն է կիմայական ազգեցութեանց տակ : Գործարանաւոր նիւթի բոլոր ծանօթ ձեւերուն մէջ բուսահողը , հանքածուխէն վերջ , ամենէն դիմացկունն է : Ուրեմն , շատ մնացուն ձեփ մը կը

վերածուին հողին խաճնուած բուսական բոլոր մնացորդներ—
տերեւ, ճիւղ ու արմատ— երբ վերածուին բուսահողի : Բու-
սական կեանքի աճման նպաստաւոր որևէ հողի մէջ խառ-
նուած գործարանաւոր նիւթերուն մեծագոյն մասը բուսահողի
կը վերածուի : Տունկերու արտադրած թունաւոր նիւթեր և ալ՝
իրեւ գործարանուոր նիւթ՝ կը վերածուին կամ վերածուելու
են բուսահողի : Եեղմնաւոր են բոլոր այն հողերը ուր թու-
նաւոր արտադրանութեանց բուսահողի այս փոխանցումը ար-
գիլող պայմաններ չկան, իսկ անբերբ կը դառնան բոլոր ա-
նոնք ուր որևէ պատճառաւ թունաւոր արտադրանութիւններ
անփոփոխ կը մնան : Թունաւոր նիւթը երբ անդամ մը բու-
սահողի վերածուի, ա՛լ անվեսա բան մըն է, արդեամբ վեր-
ցուած է հողէն՝ թէեւ ոչ իրապէս : Որչափ ատեն որ գործարա-
նաւոր նիւթեր դեռ չեն վերածուած բուսահողի, կրնան տուն-
կին վեսաող քիմիական բազագրութեանց վերածուիլ . իսկ
բուսահողի դառնալէ վերջ այլես չեն կրնար թունաւոր ըլլալ :
Բուսահողն ուրեմն, բացի չուր ծծելու և իր մէջ ամբարելու
մեծ ընդունակութենէն ու հողը թուլցնելու և կարուցնելու
ազդեցութենէն, կը ծառայէ զվասաւորաբար անկային կենաց
թունաւոր կղկղանքը մէջանեղէն վերցնելու ամենակարեւոր
պաշտօնին : Տունկին արտաքսուած նիւթեր պակաէրիաններու
գործունէութեամբ կամ ուղղակի օգսիտացմամբ կը մաքրուին
իրենց թունաւոր բնոյթէն և այնչափ անվեսա կը դառնան
տունկին որչափ կթէ ջրի հոսանքին հետ քշուած տարուած
ըլլալին : Բուսահող արտաքրոզ արտը արգաստարեր կ'ըլլայ,
որովհեան կը մաքրուի իր թունաւոր նիւթերու պարունա-
կութենէն : Երկրագործութեան արհեստին մէջ յաջողելու
ամենակարեւոր պայմանն է, ուրեմն, մշակելի արտերուն մէջ
բուսահող շասցնել ու պահպանել գիտնալ : Որևէ արտի մէջ
բուսահող տարուէ տարի նուազիլը ստուգապէս պիտի նուա-
զեցնէ նաև անոր արդիւնաբերութիւնը : Մեր երկրագործնե-
րուն հողամշակութեան մէկ մեթոսը զգալաբար նուազեցու-
ցած է Փոքր Ասիոյ շատ մը գաւառներու հողերուն արդիւ-
նաբերութիւնը : Անհրաժեշտ է վերջ աալ այդ վեսապէր մէջ
նողերը արգաստացման մըն է հողերը աւելի արգաստարեր
ընծայելու : Բացց այս մասին պիտի գրենք առանձին տետրա-
կի մը մէջ :

որուն հոտրհիւ տարակոյս չկայ թէ ամբողջ Փոքր Ասիոյ հո-
գային արտադրութիւնները պիտի կրնան քանի մը տարուան-
ընթացքին կրկնապատկուիլ : Ի՞նչ է շատ գաւառներու, ինչ-
պէս Կարնոյ գաւառին մէջ սովորական եղած հողամշակու-
թեան այդ համեմնի վեսապէր մեթոսը և ի՞նչ է բոլոր քա-
զաքակիրթ երկիրներու մէջ այժմ գործադրուող արդիւնաւէտ-
նոր մեթոսը : Արաերը տարի մը ցորենի կամ գարիի նման
բերքերու մշակութեան յատկացնել և յաջորդ տարին հերկ
հանել ու այնպէս պարապ թողուն է արտին բուսահողը
պակսեցնող մեթոսը որ սովորական է մեր մէջ, իսկ ամեն
տարի շարունակ տարրեր տարրերու մշակութեանց
յատկացնելն է գիտական նոր մեթոսը, որով ոչ միայն ար-
տերը ամեն տարի առանց պարապ մնալու բերք կուտան, այլ
նաև իրենց արգաստարերութիւնը տարուէ տարի փոխանակ
նուազելու կրնայ ածիլ իսկ : Այս երկու մեթոսներուն նկա-
տառութեանը պիտի անդրագաւանանք քիչ վարը :

Հողը հերկելուն կամ բրելուն գլսաւոր նպաստակներէն մէկն
ալ անոր մէջի գործարանաւոր նիւթերը բուսահողի վերա-
ծելն է : Պարտէզին մէջ կտոր մը գետինը երբ բրելով հողը բա-
նաս օդի տաջեւ, պիտի դանես որ շուտով մթնալ կը սկսի
անոր գոյնը . . կարմրը կաւը մութ գոյն մը կը զգենու : Հո-
զի կոչտերը նախ մասամբ մութ կարմրը ու մասամբ բաց
կարմրը պիտի ըլլան և վերջապէս ամբողջովին մութ կար-
մրը : Օդին թթուածինը կ'օգսիտացէ հողին մէջ կուտակուած
գործարանակուոր նիւթերը ու կը վերածէ զանոնք բուսահողի :
Հողը բրելով լաւագոյն մեթոս մէն է այս աեսակտով քան
թէ հերկելը, որովհեան աւելի կը կակցնէ հողը ու միջոց
կուտայ օդի աղաս մուտաքին : Բացց անշուշտ գործնական չէ
մեծ գաշտերը բրել : Հողամշակութեան գործիները — արօր,
բրիւ և այլն — այնքան աւելի օդտակար պիտի համովիսանան
ի՞նչ աստիճանն որ հողը խորունկէն կարողանան վեր նետել ու
միանդամայն փշրել : Երկրագործական արդի կատարելազոր-
ծուած գործիներուն մուտքը մեր հողամշակ հասարակութեան
մէջ անհրաժեշտ պայման մըն է հողերը աւելի արգաստարեր
ընծայելու : Բացց այս մասին պիտի գրենք առանձին տետրա-
կի մը մէջ :

Ինչպէս միշուեցաւ վերը , ընդհանուր սովորութիւն մըն է մեր երկարործներու մէջ հերկ հանել արտերը ու թողուղ որ տարի մը գոնէ հանգչին : Անշուշան հողը արտի մը հերկ հանելով հանգչեցնելը լաւագոյն արդիւնք կուտայ քան թէ յաջորդ տարին զայն նոյն բերքին մշակութեանն յատկացնելը , որովհետեւ պատեհութիւն կուտայ հողին մէջ կուտակուած թունաւոր արտադրութեանց բուսահողի վերածուելու : Բայց այս մեթուր , այսինքն երկու տարին անգամ մը նոյն արտը ցուրենի կամ գարիփ մշակութեան յատկացնելով վախաղաբաւ բար երկու տարին անգամ մայլ հերկ հանելով հանգչեցնելը , կրկնակի կը պականցնէ արտին բուսահողի քանակը և ստուգապէս կը նուազեցնէ արտին արդիւնաբերութիւնը : Ցուրենի կամ գարիփ նման արմտիք շատ քիչ բուսական մնացորդ կը թողուն հողին , իրենց արմտաներն ու ծղօններուն ալ գետնի հաւասար շատ կարճ մէկ մասը միայն : Ամեն երկու տարին անգամ մը , ուրեմն , ցորենի կամ գարիփ տունկը բաւական քանակութեամբ բուսահող կառնէ հողին , առանց հունձքի ատեն իր ստացածին կէսն իսկ թողելու հողին մէջ : Խակ հերկ հանելով մերկ հողը օդի թթուածնին ազգեցութեան ու երկար ատեն ենթարկեն ալ միւս կողմէն օդտիսացմամբ կը նուազեցնէ բուսահողին քանակը : Այս կրկնակ պատճառներով ահա մեծապէս նուազած է մեր շատ մը գաւառներու արդիւնաբերութիւնը ու շատ արտեր ա՛յն աստիճան աղքատացած են որ չեն վարձատեր հողամշակին աշխատութիւններն և կամ առանց ազգուելու անյարմար գարձած են այլեւս մշակութեան : Կամ գաւառներ , ինչպէս կարին ու Խարբերդ , ուր ախոռի աղըն ալ իրբեւ վառելանիւթ գործածուելով , արտերը կը զրկուին ազրին իսկ պարունակած բուսահողին օդառուելու կենսական պատեհութենէն : Այսպիս արտերու մէջ բուսական մնունդը չէ որ կը պակսի , այլ բուսահողը : Փորձով ստուգուած է թէ այսպիսի վեստաբեր մեթոսով մը տարիներէ ի վեր մշակուած հողեր հարուստ կը դրան մնացած լլալ տունկի մը պահանջած բոլոր մննդասու նիւթերու կողմանէ և թէ իսկոյն արդիւնաբեր արտերու կը վերածուին անոնք , երբ տարի մը գոնէ ստուոյտի կամ գուշչայի նման պատճաւոր ստունկի մը մշակութեան յատկա-

ցուին , եթէ մանսաւանդ այդ տունկերը կանաչ կանաչ հողին մէջ հերկուին : Առատ բուսահող կ'արտադրեն այս տունկերը արտին մէջ և այսպէս կը պարարտացնեն ու արգասարեր կ'ընձայեն տարիներու միաւ մեթոսով մշակութեամբ աղքատացած ու անբերի գարձած հողերը : Եւ սակա կը բերէ մնդ արտերը միշտ արգասարեր վիճակի մը մէջ պահող մեթոսին նկատառութեամբ :

Տունկեր կան որ չեն ազգուիր նախորդ տարուոյ բերքին թողուցած թունաւոր նիւթերէն . կան տունկեր որ լաւ բերք կրնան արտադրել նախութաց տարիներ մշակուած տունկին համար անբերի գարձած արտերու մէջ : Այս իրողութիւնը կուտայ մեզ հողերն շարունակ արդիւնաբեր վիճակի մը մէջ պահելու մեթոս մը , զոր հորդիւսի դրութիւն կրնանք կոչել և որ հմար պիտի կապմէ մեր երկրի հողամշակութեան բոլոր բարեկարգութեամբ :

Երկու փորձարկուներ աբափ մը վրայ արուեստական բերմաւորիչ նիւթ գործածելով , յաջողեցան 50 տարի յաջորդաբար 30 զրիւ ցորեն ստանալ անկէ : Նոյն արտին մէկ մասին մէջ գարձեալ 50 տարի յաջորդաբար ցորեն մշակուեցաւ , այս անգամ առանց բեղմնաւորիչ նիւթերու գործածութեան . և տարուէ տարի պակսեցաւ ցորենի հունձքը 30 գումէն մինչեւ 12 զրիւ իջնելով : Հոլովումի զրութեամբ կրցին այս փորձարկուներ իրենց տարին ուրիշ հաւասար մէկ մասը նոյն բեղմնաւորութեան մէջ պահել 50 տարի շարունակ , այսինքն 30 զրիւ ցորեն ստանալ մինչեւ վերջ՝ առանց ազելու զայն : Ըսել է հոլովումի զրութեամբ արտը այնչափ արգասարեր մնաց 50 տարի փոխադարձարար ցորենի մշակութեան յատկացուելով , որչափ մնաց բեղմնաւորիչ նիւթերու գործածութեամբ : Ասոնց հոլովումի յաջորդութիւնն եր՝ ցորեն , գարի , բաթաթէս , առուսյու կամ լուրիս , ու հմագերորդ տարին գարձեալ ցորեն և յաջորդաբար վերի շարքը : Այսպէս ամեն չորս տարին անգամ մը ցորեն , մնացեալ երեք տարիներն ալ տարբեր տունկեր յաջորդաբար : Միջնակեալ երեք տարիներու միջոցին հողը կը մաքրուի ցորենի նախութաց բերքին թողուցած թունաւոր նիւթերէն և յարմար վիճակ մը ստացած կ'ըլլայ վերըսամին ցորենի մշակութեան : Նոյնը ճշմարփ է գարիփ , բա-

թաթէսի և լուրիայի հոլովումներուն համար : Հոլովումի այս դրութեան կարեւորագոյն մէկ կէսն ալ աս է որ ամեն չորս տարին անողամ մը պատիճառոր տունկ մը կը մշակուի . . արտին յարմարութեամն համաձայն առույտ, լուրիա, քունստ կամ պէզէլիա - որ արտին բուսահող հայթայթելու կը ծառացէ : Յորենն ու գարին և փաթաթէսը արտին բուսահողն սպառող տունկեր են, հողը կ'աղքատացնեն . անհրաժեշտ է արտին բուսահող հայթայթող պատիճառոր տունկեր մշակել պարբերաբար :

Զերմապէս կը յանձնաբարեմ բոլոր երկրագործներուն որ առաջին պատեհութեամբ որդեգրեն հոլովումի դիսական դըրութիւն մը, որովհետեւ առանց այսպիսի մեթոտի մը կիրարկումին գործնականապէս անկարելի է մեր երկրագործական արտադրութեանց աճումն ու բազմապատկումը : Հու հոլովումի դրութեան սկզբունքը միայն պարզեցի, որուն պիտի անդրադասնամ կրկին երբ խօսիմ անկացին մնունդի հայթայթման վրայ : Իսկ առանձին տետրակի մը ստիպուած եմ թողսւլ մանրամամն մէկ նկարագրութիւնը այս մեթոտին գործադրման և ճոխ մէկ ցուցակը զանազան հոլովումի շարքերու որ յաջող արդիւնք տուած են զարգացած երկիրներու մէջ :

ՏՈՒՆԿԻ ԶՈՒԹԻ ՊԼԵՔԻ ՈՒՆԻ

Հասկցուած քաջածանօթ իրողութիւն մըն է թէ առանց ջուրի ոչ մի բուսական կեանք կընայ ապրիլ ու աճիլ : Զուրը ոչ միայն ինքնին ամենամեծ մասը կը կազմէ որ և է առունկի, այլ նաև իր միջոցաւն է որ հողին մէջի հանքային անողատու նիւթեր կը լուծուին ու կրնան ծծուիլ արմատներէն : Բայց ջուրի հայթայթման մասին տիրող ընդհանուր կարծիքը սիալ է, զոր ձշգել հարկ է :

Մինչեւ հիմա տիրող ընդհանուր կարծիքն է թէ առունկին արմատը գործնականապէս անշարժ կը կենայ հողին մէջ, և ջուրը՝ իր պարունակած մնողատու նիւթերով՝ գէպի արմատը կը յառաջանայ ձիշդ այն կերպով ինչպէս կամիլ մը մելանը կը բարձրանայ ծծուն թուղթին մէջ, կամ ջուրը կը բարձրանայ՝ վարի ծայրով միայն իրեն դպչող շաքարի կառին մէջ և կամ ինչպէս ձեթը կը բարձրանայ պատրոյցն ի

վեր : Արդ, Ամերիկեան Հողերու Պիւրօյն անցեալ քանի մը տարիներու ընթացքին կատարած բազմաթիւ փորձարկութիւններն ապացուցած են թէ ջուրը չէ որ գէպի արմատը կը շարժի ու անողատու լոյծ նիւթեր կը հայթայթէ անոր, այլ ընդհակառակը արմատն է որ ջուրը կը փնտոէ, գէպի անոր կ'երկննայ և իր կեանքի պէտքերն կը ստանայ անկէ :

Սուածին տեսութեամբ անհաւատալի կրնայ երեւիլ այս խօսքը, բայց ամենապարզ փորձով մը կարելի է ստուգել թէ որչափ անզգալիորէն յամր կը շարժի խոնաւութիւնը հողին մէջ . այնչափ յամր որ կրնայ բոլորովին զանց առնուիլ : Պէտք է ըսել թէ անձրեւէն ձիշդ վերջը հողին ունեցած վիճակին չակնարկուիր հոս, այլ անոր սովորական վիճակին՝ երբ չափաւոր խոնաւութիւնն մը միայն կը գանուի հողի չոր մակերեսին ներքեւ : Եւ այս խոնաւութիւնն է գլխաւորաբար որ տունկին ջրի առօրեայ պէտքը կը լեցնէ : Առ ապակիէ մեծկակ աման մը ու անոր մինչեւ կէալ լեցուր գաշտի հողին սովորական խոնաւութիւնն ունեցող ուեէ հող, վրան աւելցուր չոր հող որ իր բաց գոյնով շատ դիւրաւ կը զանազանուի մութ գոյն ունեցող խոնաւ հողէն : Շողիացումը արգիլու համար փակէ ամանին բերանը : Չոր հողը կրնայ այսպէս երկար ատեն շփման գալ խոնաւ հողին հետ, առանց նոր խոնաւութենէն զգալի աստիճանաւ մը առնել կարողանալու : Խոնաւ հողը այնչափ մը ամուր կը փակչի իր պարունակած խոնաւութեամն որ չոր հողը չկրնար մաս մը գոնէ յափշտակել անկէ : Այնչափ խոնաւ է տակի հողը որ դիւրաւ կը փակչի ձեռաց մէջ, զանգուած մը կը ձեւացնէ սեղմուելով : Ասկէ նոյնիսկ նուազ ստափանաւ խոնաւութիւն կը պարունակեն գաշտի սովորական ենթահողերն՝ չոր հողի մը աակ ծածկուած : Ապահովաբար կրնանք եզրակացնել ուրեմն թէ զետեսի բաղդատաբար խորագոյն խաւերուն մէջ ծծուած ու պահպանուած խոնաւութիւնը գէպի արմատները կը յառաջանար, ինչպէս ջուրը կը յառածանայ շաքարի զանցուածի մը չէնքն : Յեաոյ պիտի տեսնենք թէ արմատն է որ կը յառաջանայ գէպի խոնաւութիւնը :

Տունկերը թունաւոր նիւթեր կ'արտադրեն ինչպէս բացարուեցաւ, զորս նոյնինքն հողին սծիկութիւնը իր այս պարմանալի կարին

րողութեամբը կ'առնէ ամուր մը կը փակէ իր մէջ, ու արապէս կ'արզիլէ անոնց երթալ խառնուիլ մնալատու նիւթեր պարսւակող խօնաւութեան հետ։ Արմատի մը անման կերպին նկատմամբ բնախօսներու գտած կարդ մը իրազութիւնները մէջ պիտի բերենք ցոյց տալու համար թէ արմատն է որ չուր կը գնանէ ու կը գանէ, և ոչ թէ չուրը հողի միջոցաւ կը տարուի տունկին։ Թերեւս երեւութապէս այս անկարեւոր կէտին վրայ այսքան չեշտուիլը տարօրինակ երեւի մեր ընթերցալներուն, բայց անկային կենաց անտեսութեամբ մէջ անոր ունեցած անապին կարեւորութիւնը կը պարզուի երբ նկատի տանենք սա պարագան թէ այս կերպով է որ տունկը կը պաշտպանուի իր իսկ արտադրած թունաւոր նիւթերը վերստին ծծելու և վնասուելու վասնգէն։ Այս իրողութեան լուսոյն առջեւ կը գտնենք թէ հողի մը արդիւնաբերութեան հարցին լուծման բանալին իսկ կը հանդիսանայ չնշին երեւցող այս պարագան։

Արմատը իր ծայրովը միայն ջուր և համբային նիւթ կը ծծէ։ Խիստ կարձ է արմատին ծայրական այս մասը որ ջուր ծծելու ընդունակութեամբն է օժտուած։ — Իրը մէկ տասներորդ մասնաչափ երկայնութիւն մը միայն։ Արմատին այս մասը քանի մը օր միայն ծծելու յատկութիւնը կ'ունենայ, հաւանորէն ոչ աւելի քան երեք կամ չորս օր։ Մինչդեռ արմատին ծայրը յառաջ կ'երկարի գէպի նոր դաշտերն խոնաւութեան ու մնունդի, իր այն մասը որ երէկ կը ծծէր տակաւին՝ դարպած է այսօր այլեւս ծծելէ։ Պէտք իսկ չկայ, ուրեմն, որ ջուրը ճամբորդէ գէպի արմատն քանի օր նոյնինքն տունիր իր արմատներուն ծայրերովը չարունակ ամէն կողմէ կը յառաջանայ ու կը ծծէ իրեն հանդիպող խօնաւութեան ու մնունդի նորանոր պաշտպաներն։ Արմատի ծայրերէն ասպին՝ տունվալ բոլորով խոնաւութիւնն ու մնունդը չի կրնար արդէն ծծուվլ այլեւս, քանի օր արմատին սեէ ուրիշ մասը իր ամբողջ երկայնութեամբ վերջնականապէս կորանցուցած է իր ծծելու կարողութիւնը։

Ոչ միայն գիտական տեսակէտով շահեկան իրոզութիւններ են ասոնք, այլ և մեծ կարեւորութիւն ունին երկարագործական տեսակէտով նաև։ Հողի արդիւնաբերութեան տակծուած-

նկրէն ոմանկը, սրոնց լուծումը խփան գժուար եղած էր ցարդ, զիւրահասկանալի կը դառնան ճիշտ այս նշանակալից իրոզութեանց չնորհիւ։ Ուրիշ չահեկան իրոզութիւն մըն ալ սա է թէ երբ երկնայ արմատին ծայրը ու այլեւս դարպի խօնաւութիւն ծծելէ և մնունդ ներս առնելէ, անմիջապէս մեծկակ բջիջներու խաւով մը կը շրջապատուի։ օդով լիցուն են բջիջալին այս պատեհաններ և այնպէս խիս որ իրենց մէջէն ջուր կամ ուրիշ նիւթեր չեն կրնար նիւթ թափանցել։ Զարմանալի միջոց մըն է ասիկա ինքնապաշտպանութեան, որով կ'արգիլուին բուն խոկ տունկէն արտադրուած ու դուրս նետուած նիւթերը վերսալին մանել անոր հիւսուածներուն մէջ։ Եւ հոս կը անսնենք հողին ծծելու մեծ կարողութեան կարեւորութիւնը, որով անմիջապէս կը ծծէ և ամուր մը իր մէջ կ'ամփափէ արմատներէն դուրս նետուած գործարանաւոր նիւթերը ու այսպէս կ'արգիլէ անոնց երթալ խանուուիլ այն խոնաւութեան՝ որուն մէջ պիտի թափանցեն արմատի ծայրերը՝ ջուր և մնունդ սասնապու համար։ Անձրեկ յաջորդով անօսր լուծումներ միայն կը յաջողին զասուիլ հողէն ու փոքր տափանաւու մը ասպականել արմատի ծայրերուն ծծած խոնաւութիւնը։ Յաջո՞րդ ասպին է որ նոր տունկի մը արմատոց ծայրերը պիտի սափառուին խոնաւութեան հետ այդ թունաւոր նիւթերն ալ ծծել, եթէ կերպով մը չահետացուին անոնք մինչև այդ տաեն։

Կարեւոր է հոս յիշել իրոզութիւն մը որ կրնայ գործնական մեծ կարեւորութիւն ունենալ մեր երկրագործներուն։ Երբ որեէ նորատակաւ ծակ մը փորենք գետինը, յետոյ շատ գժուար կ'ըլլայ երած ամբողջ հողը սեղմեցնել նոյն ծակին մէջ։ Երբ արտգ կը ներկես, ոչ միայն անոր ծաւալն ընդարձակած կ'ըլլաս այսպէս ու տեղ բացած ջուրի լիցուելուն, բայց նաև հողի հասիկները իրարմէ անշատած ըլլալով իրապէս աւելի մակերես ընծայած կ'ըլլաս ջուրին փակչելու և տառի արգիլելու անոր չուտափոյթ չողիացումը։ Աշունը որչափ կարելի է խորունկ ներկէ, հողի կոչտերը փշէ, որպէսպի ծիւնի հալումները կամ անձրեկ ջուրերը ընդարձակ տեղ զբան ամրաբուելու և բաւեն գարւենն ու ամառը խոնաւութիւն հայթացնել անող բերքին։ Մշակութեան այսպիսի պարզ

մեթուաներով կարելի է անջրդի արտերն արդիւնաբեր ընծայել ։
Բայց նկատելի կարեւոր կէտ մը կայ զոր հարկ է մեր երկ-
րագործներուն պարզել։ Ընդհանրապէս խորունկ չերկուիր
մեր արտերը, հետեւաբար չերկուած խորագոյն խաւերուն
մէջ բուսական թունաւոր արտավրութիւններ կուտակուած
կ'ըլլամն։ Երբ յանկարծ խորահերկ մշակենք այսափափ արտ մը,
հողի խորագոյն խաւերուն մէջ հաւաքուած թունաւոր նիւ-
թերը վեր կուգան ու չիրնալով կարճ ատենէն մաքրագործուել՝
քանի մը տարի մեծապէս կը վնասեն այդ արտին արդիւնա-
բերութեանը։ Աշունը խորունկ հերկել որչափ ալ օգտակար
ըլլայ հետեւաբար և բաղձալի մեթոս մը ամեն երկրագործի
համար, հարկ է աստիճանաբար գործադրել մեր արտերուն
մէջ՝ որոնք դարերէ ի վեր երեսկեկ հերկուած են։ իմաստու-
թիւն է ամեն տարի յաջորդաբար աստիճան աստիճան խո-
րունկցնել հերկը ու ոչ թէ մէկ անգամէն։

Գրութեանս մէջ փորձով մը ցոյց արուեցաւ թէ խոնաւ-
հողը այնչափ մը ամուր կը փակչի իր պարունակած խոնաւու-
թեան որ վրան լեցուած չոր հողը չկրնար մաս մը գոնէ յա-
փշտակել անկէ։ Տեսանք թէ այնչափ խոնաւ էր տակի հողը
որ դիւրաւ կը փակչէր ձեռաց մէջ ու գանգուած մը կը ձե-
ւացնէր սեղմուելով։ Այս փորձով կը հաստատուի թէ ենթահո-
ղին մէջ ծծուած խոնաւութիւնը կը պահապանուի երկար ատեն, ո-
չողիանար դուրս ելներ՝ եթէ չոր հողով ծածկուած ըլլայ։
Մակերեսային հողին չոր ըլլալ կարեւոր է տակի խոնաւու-
թիւնը պահապանելու համար։ Հողին ներքին խոնաւութիւնը
շուտով կը շողիանայ դուրս կ'ելլէ, եթէ երեսն ալ թաց ըլլայ։
Այս իրողութեամբ կը չեւսուի թէ չոր կիմայից տակ, երբ
ամառը ամիսներով անձրեւ չգտար, անջրդի արտերուն բերքը
չորնալէ պաշտպանելու ամենէն ձեռնատու մեթոսն է անձրեի
շընանէն անմիջապէս վերջ՝ գարնան ցանքի ատեններ՝ զանոնք
երեսկել վարել և ոչ թէ աշնան ատեն եղածին նման խորա-
հերկ։ Որովհետեւ այս վերջի հերկելուն նպատակն է ոչ թէ
հողը շատ անձրեւ ծծելու համար որչափ կարելի է խորունկէն
կակացնել, այլ արդէն ծծուած ջուրին շողիացումը արգիլելու
համար արեւուն առջև փոել չորդիներ չկան մշակութեան,
քահնուելով կրնայ հողին մակերեսը մշակուիլ ինչպէս կը քախ-
նուին բամբակի արտեր։

Կառչի իր պարունակած խոնաւութեանը որ կը խափանէ,
անոր վեր բարձրանալն չոր հողին մէջ ու անկէց ալ շողիա-
նալը։ Խոկ երբ ամրողջովին խոնաւ ըլլայ հողը, այս պարա-
գային խոնաւութիւնը մէկ կողմէն կը շողիանայ մակերեսէն
ու միւս կողմէն ալ ներքին մասերէն աւելի դիւրաւ վեր կը
բարձրանայ դէպի մակերեսը։ Հողին Յ կամ 4 մատնաչափ
խորութեանց մէջ չափազանց յամը է ջուրի շողիացմամբ կո-
րուար։ Ուստի, որչափ ալ տարօրինակ երեկի երկրագործ-
ներուն, իրենց անջրդի արտերուն մակերեսային խաւը թե-
թեակի հերկելով կամ բրելով չորդինելու են անձրեի շրջանէն
յետոյ, որպէսզի ամրան երաշտ ամիսներու ընթացքին ներքին
խոնաւութիւնը պահպանուի ու պահանջուած ջուրն հայթայիթէ
իր մէջ երկարող արմատներուն։

Ամերիկեան չողերու Պլուրօին պետ, փրօֆ. Ուիթնի,
Քալիֆորնիոյ Լօս Անձէլլափ մօտ ագարակի մը մէջ իր ակսած
մէկ արդիւնքը կը նկարագրէ որ շատ յատակօրէն վերի սկրզ-
բունքը կրնայ լուսաբաննել։

Քալիֆորնիոյ մէջ հովիսներ կան, կ'ըսէ փրօֆ. Ուիթնի,
որոնց հողը լաւ հունձք կրնայ արտագրել առանց որևէ անձ-
րեւ ակսնելու բերքին աճման շրջանին։ Սեպտեմբեր ամսուն
այցելեցի Լօս Անձէլլափ մօտ տեղ մը ուր Ապրիլին կամ Մա-
յիսին անկառած ծխախտոֆ բերքը քաղած էին։ Արմատներովն
լաւ ծծող ուրիշ բերք մըն ալ աճեցուցած էին նոյն հողերուն
փրայ ու Սեպտեմբերին այս ալ կը կարէին, որ շատ գոհա-
ցուցիչ արդիւնք առած էր։ Ծխախտոֆ անկուելէն վերջ
անձրեւ երբեք չէր եկած, բայց ամրողջ աճման եղանակին
մշակուած էր հողը, այսինքն մակերեսը քրքրուած։ Փոքր
Ասիոյ մէջ ուր յարմարագոյն գործիներ չկան մշակութեան,
քահնուելով կրնայ հողին մակերեսը մշակուիլ ինչպէս կը քախ-
նուին բամբակի արտեր։

Մ. Նահանգաց երկարագործութեան քարառուզարը շահեկան
փորձառութիւն մը կը պատմէ, զոր ունեցաւ Այօս նահանգին
մէջ, ուր երկրագործութեան բրօֆէսօր էր։ Խիստ աւերիչ երաշ-
տութիւն մը ախրեց նահանգին մէջ, բայց ինք գոհացուցիչ
հունձք մը ստացաւ չոր եղանակին մէջ շարունակ մշակելով
իր եղիպատցորնի արտը, մինչդեռ բոլոր իր գրացիներուն

եղիսաբետենները չորցան։ Լաւ դաստիլութեան ու բարեպահեն պարագալից բերմամբ եթէ ճիշտ յարմար տահնին մշակուին անջրդի արակերը, կրնան երաշտ եղանակներու անշնպաստ ազդեցութեանց դիմագրել և ապարդիւն չմողուլ մշակին աշխատութիւնները։

Չոր ու տաք կլիմայ, զօրաւոր հովեր ու գարնանացին երեսնիթաց մշակութիւն իրարու միանալով դիւրաւ կը չորցնեն մշակուած արակերու մակերեսը ու այսպէսով կը պահպանեն անոր ներքին խոնաւութիւնը։ Իսկ ամբան մէջ անգամ յաճախակի անձրեւ եկող գաւառներ անյարմար են մշակութեան այս մեթոդին։ Որովհեաւ այսպիսի աեղեր շատ զբժուար է հողին խոնաւութիւնը կատավարել։ Դժուարութիւնը հոն է որ երկրագործը չլինար չոր պահել իր արափն մակերեսը։ Անձրեէ մը վերջ կը ներկէ կամ կը մշակէ ու չափաւորապէս կը չորցնէ արափն երեսի խաւը, և ահա ուրիշ անձրեւ մը կ'ուշգայ։ Նորէն կը մշակէ եթէ միջոցները կը ներեն ու ահա երրորդ անձրեւ մը, և այսպէս չարունակ։

Բարեբաղդաբար Փոքր Ասիոյ ներքին գաւառներն չոր ու տաք կլիմայ ունին, հետեաբար երաշտ արքիներու մէջ իսկ կարելի է լաւագոյն հունգը մը ձեռք բերել եթէ ուշաղրութիւն տրուի մշակութեան այս կարեւոր կէտին։ Ու բոլոր ջրարի արակերուն համար ալ մեծապէս օգտակար պիտի լլայ ջրելէ վերջ երեսկեկ ներկել կամ քախնել և կամ որեէ կերպով մակերեսացին հողին չորնալլ փութացնել, որպէսզի շուտով չողիքանայ հողին ընդունած ջուրը։ Ուսոգման դիւրութիւններ ունեցող և բերքերու ամման եղանակին անձրեւ չահնող գաւառներն ամենամեծ յարմարութիւնը կ'ընծայեն մշակութեան։ Փոքր Ասիոյ կլիման սքանչելի է այս մասին, ու եթէ ջուրի այնքան տատա ու բազմանիւղ հոսանքներէն բաշխուի մշակելի հովիտներուն, երկրագործութեան արդի կատարելացործուած մեթոններուն ու գործիներուն ալ կիրարկմամբը, արակեց չկայ թէ աշխարհի երկրագործական ամենանշանաւոր գաւառներէն մին պիտի համալիսանայ մեր հայրենիքը ու պիտի կրնայ իր կրծոց վրայ մնուցանել այժմու բնակչութեան մինչեւ տասնապատիկը։

ՅՈՒՆԿՈ ՄՆԱԼԻՆԻ ՊԵՏՔ ՈՒՆԿ

Եւ հիմայ կուգանք մեր նիւթին ամենէն շահեկան մասերէն միոյն։ Տունկերու մնուցման ինդիրը անշուշտ խիստ շահեկան է որեւէ անձի համար որ հողի հետ գործ ունի։ Ս.մեռ-բիկեան Հողերու Պիւրօին ասանելեկու տարիներու քննուութիւններ են բրած հողերու քիմիական բագրացութեանը մասին։

Ժայռերու բալորովին քայքայուած ու տարրաբանական փոփախութիւններու ենթարկուած մնացորդներն ըլլալ կը կարծուէին ցարու հողերը։ Ստուգուած է այժմ թէ այդպիսի բան մը չէ հողը, այլ ամենամեծ մասամբ կը բազկանայ ժայռերու մանր մանր կատրուանքներէ։ Հողը իր մէջ կը պարտւնակէ հանքացին բոլոր այն նիւթերը որ ներկայ էին ժարուին մէջ որմէ հանքացին բարու այն նիւթերը որ ներկայ էին ժարուին մէջ որմէ ինք յառաջ եկաւ։ Քայքայուած, մանրուած և փոփայցած ժայռեր են ուրեմն հողերը, բայց շատ քիչ տարրալուծուած։ Զօրաւոր մանրագետի մը միջոցաւ կրնանք հողին մէջ անսնել և որոշել հանքացին նոյն այն անփոփոխ մասնիկները որ ժայռը կը ձեւացնէին ժամանակաւ։ Որոշակի բմբանելու ենք, ուրեմն, թէ ժայռի փոշիներ են հողերը, հասարակ ժայռը կազմող հանքացին նիւթերու չփոփայցած մասնիկներ՝ որ իրենց մէջ կը պարունակեն նաև աւելի կամ նոււազ տարրալուծման արդիւնքներ։ Զուրի մէջ կը լուծուին այս մասնիկները, բայց չափազանց քիչ։ Ապակիէ կարոր մը փոշիացնելով երբ ջուրի մէջ ձգենք ինչ ասափիձնան որ լուծուի՝ իրը նոյն ասափմանաւ կը լուծուին հողերն ալ, որ փոշիացած մասնիկներն են ժայռերու։ Ամանով մը լցուն ջուրը կրնայ իր մէջ լուծել այդ տապակիին փոշիացած մասնիկներէն իբր երեք առ հարփւրը։

Հող կազմող հանքացին նիւթերը, այսպէս, շատ փոքր ասափմանաւ մը միայն լուծելի են ջուրի մէջ։ Օրինակի համար, 8 մաս լուսածնացին թթու (phosphoric acid) կը լուծուի իբր մէկ միկրոն հողի մէջ, իսկ նոյն քան մաս հողի մէջ իբր 20—22 մաս կալի (potash) կրնայ լուծուիլ։ Ուրիշ բառերով, մէկ ոտք խորութեամբ արակագար մը հողը մէկ և քասորդ միլիոն օխա ծանրը հաշուելով, այդչափ հողի զանգուածի մը մէջ միայն 11 օհացի չափ լուսածնացին թթու, իսկ 30 օհացի չափ կալի լու-

ծուած կը գտնուին։ Այս հաշխւը բաւական է գաղափար մը տալ մեզ թէ որչափ քիչ է լոյծ կալի և լուսածնի քանակը հողին մէջ, թէ բաղդատար չատ մեծ է բուսական կենաց աճման համար այս երկու ամենագլխաւոր հանքային նիւթեռուն քանակը բուն իսկ հողին քիմիական կազմին մէջ։ Եւ զարմանալի իրողութիւն մըն է, Մ. Նահանգաց հարիւրաւոր գաւառներու տարբեր տարբեր հողի նմոյներուն տարրալուծումներով հաստատուած, թէ բուսականաց գլխաւոր սնունդը կազմող այս երկու նիւթերն ալ, կալին ու լուսածնը, ինչպէս և բորբակածնասներն ու կրային նիւթեր, գրեթէ նոյն քանակութեամբ լուծուած վիճակի մը մէջ կը գտնուին ամէն տեսակ հողի մէջ անխտիր։ Հողի մասնիկներուն հանքային այս բաղկացուցիչները՝ թէ գուռարալոյց ջրի մէջ, ինչպէս լիշուեցաւ վերը, բայց տակաւին տնկային կենաց սնունդի պահանջներն լիովին գոհացնելու քանակութեամբ կը գտնուին ամէն տեսակ հողի մէջ։ — ամենէն աւազուա ու անբերի հողերէն սկսեալ մինչեւ ամենէն կակուզ ու բերրի նկատուած հողերը։ Բնդհանուր կերպով մը կրնայ ըսուիլ, ուրեմն, թէ երկրի բոլոր հողերն ալ մօտաւորապէս նոյն համեմատութեամբ մննդասու հանքային լոյծ նիւթեր կը պարունակեն իրենց խոնաւութիւններուն մէջ։

Ասլեցուցիչ յայսնութիւն մըն է ասիկա։ բայց գոնէ Մ. Նահանգաց բոլոր հողերուն համար վճռականորէն հաստատուած իրողութիւն մըն է թէ ամենն ալ, աւանց բացառութեամ, արնկածին աճման համար բաւականաչափ հանքային սնունդ կը պարունակեն լոյծ վիճակի մը մէջ։ Երբ հանքային այս սնունդին մաս մը ծծէ առւնկը իր ամասներով, առնուած նիւթեռուն չափ նոր հանքային նիւթեր անմիջապէս կը լուծուին շրջակայ հողի մասնիկներէն և այսպէս իր նախկին վիճակին կը դարձնէն հողի խոնաւութեան մէջ լուծուած հանքայիններու քանակը։ Յարաբերական խմասով մը միայն կրնանք այլեւս ըսել թէ այսինչ արտը կորմնցուցած է իր բեղմնաւորութիւնը, մաշած է տարիներու գործածութեամբ, պակսած սպառած են իր մէջ սնունդի պաշարները։ Այսպիսի բան մը չկայ։ Գործնականապէս սնունդի անսպառ պաշարներ ամբարուած կը կենան ամեն հողի մասնիկներուն մէջ, միշտ պատրաստ լուծուելու և

առւնկերէ ծծուածին աեղլ լեցունելու։ Տարբերութիւնը համարային այս մասնիկներու լուծման արագութեանը մէջ կը կայանայ, պայմաններ կան որ կը գանդաղեցնեն իրենց լուծման բնական արագութիւնը, և այն հողերն են որ մաշած կը կոչուին՝ որոնք ինչ ինչ աննպաստ պայմաններու բերմամբ կը գանդաղեցնեն հանքային նիւթերու լուծման արագութիւնը։ Սուվորական աստիճանաւ բեղմնաւոր հողի մը մէջ լուծման այս արագութիւնը աւելի քան բաւական է առւնկին մնուցման պայմանները լիովին գոհացնելու։

Ուրիշ փորձերով ալ հաստատուած է թէ առւնկերու մնուցման համար եղած իրական պահանջն չատ աւելի քանակութեամբ հանքային նիւթեր լուծուած կը գտնուին որևէ հողի խոնաւութեան մէջ։ Սիսալ չհասկցուի այս կէտը։ Անուրանայի իրողութիւն մըն է թէ առւնկերը յաճախ չատ աւելի լաւ կ'աճն ու բերք կուտան հողի մը մէջ որ իրենց իրապէս կարօտած մնունդի քանակին քանի մը անգամը աւելի հանքային լոյծ սնունդ կը պարունակէ իր խոնաւութեանը մէջ։ Տակաւին գիտցուած չէ այս իրողութեան պատճառը, բայց սաոյդ է թէ առւնկերը լաւագոյն աճում կ'ունենան մննդասու նիւթերու մեծ առաստութեան մը մէջ։ Կրնանք ցորենի առւնկ մը քաղել ու գնել ջրալից ամանի մը մէջ աւելցնելով քիչ մը լուսածնաստ և կալի բորբակատ։ Առանց հողի երես տեսնելու այդ առւնկը պիտի աճի, հասուննայ և հունձք տայ։ Հողը էական չէ առւնկի մը աճմանն համար։ խաւ մըն է միայն որուն մէջ կրնայ հաստատուն կենալ առւնկը և որմէ կրնայ ըստանալ հանքային մննդասու նիւթեր։ Բայց ջուրի մէջ ալ պիտի աճի ան, եթէ անոր մէջ լուծուին բաւական սնունդի էական նիւթերը։ Եւ արդարե, զանազան առւնկեր ջուրի մէջ մշակելով և մնունդի տարրերը կը սելով ու չափով հայթայթելով է որ չափ բան ուսած ենք անկային կենաց մնուցման պայմաններուն վրայ։ Երբ որևէ առւնկ աճեցնենք ջրի այսպիտի ամանի մը մէջ, կը աեսնենք որ առւնկը չատ աւելի լաւ կ'աճի, եթէ իր պահանջածին քանի մը անգամը աւելի քանակութեամբ լուսածնաստ ու կալի լուծենք ջրին մէջ։ Զենք գիտեր թէ ինչո՞ւ այսպէս կ'ըլլայ, բայց սաոյդ իրողութիւն մըն է թէ առւնկ մը իր պիտի ունեցածէն աւելի զօրաւոր

լուծումներու մէջ լաւագոյն աճում կ'ունենայ : Այս իրազութիւնը ընդունելով հանդերձ, կրնայ ըսուվլ թէ որեւէ հողի մէջ գոյութիւն ունի հանքային մննդասու նիւթերու այն աստիճան զօրաւոր լուծում մը, որ բաւական է գոհացնել տունկին ամէն պէտքերը :

Արտի մը արդիւնաբերութիւնը մշանջենաւորելու էական պայմանն է այնպիսի վիճակի մը մէջ պահել անոր հողը ուր դիւրաւ և արագօրէն կասարուեն հանքային մննդասու նիւթերու լուծման գործողութիւնները : Տունկը 13 քիմիական նիւթերու կը կարօպի, որոնց ինը հասը ուղղակի հողին կը ստանայ : Բոյսերու այս հանքային մնունդը հողին կարեւուրագոյն մասը կազմող ժայռի կտորներէն կը լուծուի չուրփի մէջ և կը ծծուի արմատներէ : Կենսական դեր մը կը կատարեն այս գործին մէջ կարգ մը պահեցինա կոչուած մննդագիտակային կենսաւորներ, առանց որոնց գործունէութեանը առւնկը այնչափ անկարող պիտի ըլլար հողին հայթայթած հանքային մննդասու նիւթերն իւրացնել, որչափ անկարող որ է մարդս : Հողին մէջ ապրող անթիւ անհամար պակաէրիաներն են որ հանքային պարզագոյն բազալտութիւններէն բարդ բազալտութիւններ կը պատրաստեն ու այսպէս տունկերէն մարսուելու յարմար վիճակի մը կը փոխակերպեն զանոնք : Պակաէրիան ուրեմն դրեթէ նոյն դերը կը կասարէ հանքային և բուսական աշխարհներու յարաբերութեանց միշեւ ինչ դեր որ բոյսը կը կատարէ հանքային և կենդանական աշխարհներու միջնւ : Ինչպէս անկարող պիտի ըլլար կենդանեաց համար հանքային նիւթերով անհանկլ ու ասպրիլ՝ առանց բուսական աշխարհի միջնորդութեանը, նոյնպէս ալ անկարող պիտի ըլլար բուսական աշխարհի համար իր գոյութիւնը պահել եթէ պակաէրիաներու անհաշուելի լիգէնները հողին հանքային տարրական նիւթերը չվերածէին աւելի բարդ բազալտութեանց ու այսպէս չյարմարցնէին անհանք բոյսէն իւրացընուելու : Արդիւնաբեր են այն հողերը ուր պարզ աշքով անտեսանելի այս բիւրք բիւրուց աշխատաւորները կրնան ապրիլ ու բազմանալ, իսկ անկերի են բոլոր այն հողերը որ ապառողջ բնակավայր մը կ'ընծային անոնց : Բուսական աշխարհի ամբողջ մնունդը հանքային աշխարհէն առնելով տուն-

կին մատակարարող այս պակաէրիաները չեն կրնար ապրիլ ու անիլ թունաւոր արտադրութիւններով ապականուած հողերու մէջ, ոչ ալ ապական հողերու կամ կրային հողերու մէջ : Հողային մաքրագործումը, այսպէս, որուն վրայ ծանրացնեք գրութեանս սկիզբները, անհրաժեշտ պայման մէն է նաև բուն խեկ տունկին մննդասու նիւթեր մատակարելու կենսական գործին մէջ : Ապականուած հողը ոչ միայն տունկին կը վնասէ, այլ նաև մահառիթ բնակավայր մը կ'ընծայէ անկային մնունդ մատակարարող մանրադիտակային կենսաւորներուն : Տնկային մնունդ հայթայթող պակաէրիաներու ասողջարար բնակավայր մը ըլլալու է արտ մը, սրաբէս զի կարողանայ արդասաբեր ըլլալ :

Տնկային մնունդներուն ամէնէն կարեւորն է բորակածինը ու ամէնէն գժուարսացը, և անոր պակաիլն է մամաւանդու կ'աղքատացնէ մշակուած հողերը : Բնածուին ալ խիստ կարեւոր մէկ մասը կը կազմէ սկրային մնունդին ինչպէս նաև ջրածինն ու թթուածինը, բայց միմսուրաը լիցուն է ածխային թթուածի որմէ տունկը իր տերեւներուն միջոցաւ կրնայ ծծել ուղղակի, իսկ ջրածինը կընայ ստանալ չուրին ու թթուածինն ալ՝ մասամբ ջուրին և մասամբ օդէն : Իրաւ է թէ միմսուրափ մեծագոյն բաղկացուցին է բորակածինը, սակայն տունկը չկրնար աղատ բորակածին իւրացնել : Տունկերէն մարսուելու յարմար վիճակի մը վերածուիլ հարկ է անոր : Հողին կը ստանայ տունկը իր բորակածնային մնունդը և հետեւաբար հողին վերագարձուելու է ասբուէ ասրի անկետ առնելի առնուած այս նիւթը, եթէ ոչ անխուսափելուէն պիտի անհետանայ ան ու անկերի դաւնայ : Տարեկան հունձքերուն հետ սաշափ քանակութեամբ բորակածնային նիւթ կը վերցնենք հողին, ինչպէս նոյնքան ետ դարձնելու ենք անոր սրաբէս զի պահանձնած ըլլանք իր բեղմնաւորութիւնը : Այս է զիսաւոր խնդիրը ամէն երկարագործի համար :

Բուսական մնացորդներ որ հողին մէջ կը թողուին փառելու և որեւէ անսակ աղք որ հողին մէջ կը թափուի՝ անշուշտ բորակածնային նիւթ կը հայթայթէն հողին : Ահա արտերն աղբերու նպաստակն ու կարեւորութիւնը : Բայց շատ անզեր բաւականաչափ աղք չգտնուիր կամ մեծածախս է և

կամ իբրև վառելանիւթ կը գործածուի : Գիւղային այդ պաքագային հողը տարի մը կամ աւելի «պօն» կը թողու , ինչպէս կ'ըսմէն , որպէս զի հանգչի ան ու վերստանայ իր բերդ-նաւորութիւնը : Հնամի այս մեթոսին վրայ հողովումի դրութեան ունեցած առաւելութիւնները բացատրուեցան արդէն : Հոս հարկ է աւելցնել նաև թէ պատճառաւոր տունկերու արմատներու վրայ կարգ մը պակաէրքաններ կ'ապրին , որոնք կարող են օգի բորակածինը իւրացնել և զայն թէ՛ տունկին հայթայթել առատօրէն և թէ՛ հողին մէջ թողուլ յաջորդ տարուան բերքին գործածութեանը : Հոզի մը արդիւնաբերութիւնը պահպաններու և աճեցնելու խոկ յաջողագոյն կերպն է պատճառաւոր տունկերու մշակութեան յատկացնել զայն պարբերաբար :

Պոռ թողելէ լաւագոյն և շահաւորագոյն է այս մեթոսը ,
վասն զի ո՞չ միայն իր բներքը կրնայ մշակութեան ծախքը զու-
նէ գոյել , այլ մանաւանդ շատ աւելի մեծ քանակութեամբ
բորբակածնային մնունդ կը թողու հողին մէջ քան որ կրնար
ստացուիլ պօռ մնայած հողէն :

Պատիճաւոր տունկերը չատ հարուստ են բորսկածնային
նիւթերով։ Երբ ցորենի կամ ծխախոտի և կամ բորսկածնա-
յին նիւթ սպառող որեւէ արմատիքի մշակութեամբ ալքասա-
ցած է հողդ ու երբ բաւական ազգ չես կրնար դիւրաւ կամ
աժան ձեռք բերել արտղ բեղմնաւորելու համար, ամենէն ի-
մասսուն կերպն է պատիճաւոր տունկի մը մշակութեանն
յատկայնել զայն տարի մը ու պատիճաւոր տունկը կանաչ
կանաչ հողին մէջ տալ հերկելով։ Այս տունկը ամբողջովին
հողին դառնալով բուսահողի կը վերածուի ու տառատ մնունդ
կը մատակարարէ յաջորդ տարուան արմատիքիդ, ըլլայ ան ցո-
րեն կամ գարի, ծխախոտ կամ բամբակ։ Այս է բանաւոր ու
փորձուած ամենակարեւոր մեթոսներէն մին անարգասապեր
դարձած հողերն ըեղմնաւորելու։ Բուսահողը վիակ դարձանն
է մաշած հողերը վերանորոգելու, որովհետեւ ոչ միայն տըն-
կային մնունդ կը հայտայինէ ան, այլ որ կարեւորագոյնն է,
առողջարար միջավայր մը կը սաեղձէ հողին մէջ ուր հանքա-
յին անմարսելի նիւթերը տունկերէն մարսուելու վիճակին վե-
րածող պակաէլիաներն կրնան ապրիլ ու բազմանալ։ Բու-

սահողը ո՞չ միայն բորակածնային նիւթերը կը պարունակէ, այլ նաև բոլոր այն հանքային նիւթերը որ տունկին մնունդը կը կազմեն, և ինչ որ նուազ կարեւոր է՝ կը պարունակէ նաև բաղդատաբար մեծ քանակութեամբ ջուր։ Հողին մէջ մէկ օխա ծանրութեամբ բուսահողը կրնայ երկու օխա ջուր ծեր ու յետոյ գիւրաւ տալ աճող արմանաց։ Անջրդի արտերն օրդիւնաւէտ կերպով մշակելու կարեւորագոյն պայմաններէն մին ալ մեծ քանակութեամբ բուսահող հայթայթելն է անոր։

Հողին արդիւնաբերութիւնը պահպանելու յաջողագոյն կերպն
է, ուրեմն, յաջորդական շարքով մը մի քանի տարրեր տես-
սակ արմատիք սերմանել նոյն արտին մէջ, այսինքն տարինե-
րով միեւնոյն արմատիքի մշակութեանը չյանակացնել նոյն ար-
տը ինչպէս սովորական բան մը ըլլալ կ'երեւի մեր երկրի զա-
նազան գաւառներուն մէջ: Յորեն, գարի, ծխախոտ, բամբակ,
և այլն՝ ամենն ալ հողին բորակածնային նիւթերը կը սպառեն
ու աղքատագոյն կը թողուն գայն յաջորդ տարրուան: Բամ-
բակի տունկի ցողունն ու տերեւները գոնէ կը թողուին որ
բուսահող կաղմն, իսկ ցորենի ու գարիի ցողունն անդամ
կը հնձեն ու կը վերցնեն արդէն: Բնականաբար շուտով կ'աղ-
քատանան տարրուէ տարի յաջորդաբար այսպիսի մախիչ գոր-
ծողութեան մը ենթարկուած արտեր: Փրօֆ. Լէտ, որ շաբք մը
փորձեր կատարած է հողին արդիւնաբերութիւնը պահպա-
նելու ինդրոյն մասին, կը յայտարարէ թէ հողը վիմիական ու
փիպիքական ամենալաւ վիճակի մը մէջ պահպանելու համար
ցանքի հոլովումի դրութիւնը կիրարկուելու է. այսինքն
բուսահող արտադրող ցանքեր յաջորդելու են բուսահող սպա-
ռող ցանքերու. ուրիշ բառերով՝ պատիճաւոր տունկեր— բակ-
լա, լուրիա, լովիկ, ոսպ, պամիա, պէէլիա, առուցյա, քուշ-
նա, ձուլպանատ, կտաւատ, ոլուն, և այլն— յաջորդելու են
ցորենի, գարիի, հաճարի, շուշմայի, բամբակի, ծխախոտի և
ուրիշ բուսահող սպառող տունկերու: Յիշեալ փորձարկուն
սպառուգած է թէ բուսահողի առատութիւնը ո՛չ միայն բորա-
կածնային առատ մնունդ կը հայթայթէ տունկին, ո՛չ միայն
սպառուգի նման մեծ քանակութեամբ ջուր ծծելու, պահպա-
նելու և տունկին տալու ընդունակ կ'ընէ հողը, այլ նաև
հողին մէջի հաճարյին մնաւնդը՝ որ անլուծելի կը մնար՝ կը

վերածէ լուծելի ձեփ մը ու այսպէս զիւրապատրասա կ'ընծայէ
զայն անկային անունդի : Բուսահող սպառող երեք ցանքի
եթէ երկու ցանք յաջորդէ բուսահող արտադրող, յարմար
մշակութեամբ լաւ բերք պիտի սասացուի հարիւրաւոր առար-
բիներ՝ առանց նուազեցնելու արտին արդիւնաբերութիւնը :

Զենք կրնար արձանագրել հոս հոլովումի դրութեան յա-
ջող արդիւնքները : Բաւական պիտի ըլլայ, օրինակի համար,
ըսել թէ չորս տարի յաջորդաբար ցորեն արտադրող արտի մը
ամբողջ չորս տարուան բերքը նուազ կ'ըլլայ ընդհանրապէս
նոյն արտին երեք տարուան ընթացքի մը մէջ արտադրած
ցորենի հունձքէն, եթէ տարի մը պատիճաւոր տունկ մը
մշակուի անոր վրայ : Բսել է ցանքի հոլովումի այսպիսի դրու-
թեամբ մը ո՛չ միայն բեզմնաւոր վիճակի մը մէջ կը պահպան-
ուի հողը, ո՛չ միայն տարի մը պատիճաւոր տունկի բերք մըն ալ
կը սասացուի, այլ նաև աւելի քանակութեամբ ցորեն կամ
ասոր նման արմաթիքի բերք մը ձեռք կը բերուի քան որ կրր-
նար ձեռք բերուիլ եթէ ամեն տարի շարունակ այդ արմաթ-
իքն յատկացուէր արաք : Եգիպտացորինն ալ կրնայ պատիճա-
ւոր տունկի մը նման մշակուիլ ու իր ամրողութեամբը կա-
նաչ ներկուելով հողին մէջ թաղուիլ բուսահող հայթային ելու
յաջորդ տարուան համար :

Ամեն տեղի յարմար հոլովումի ընդհանուր դրութիւն մը
չկրնար գծուիլ . հողի, կիխմայի, ջուրի և աստիճան մըն ալ ե-
ղանակի առանձնայատիկութիւններ կարեւոր բաժին մունին
իւրաքանչիւր հողի համար ցանքի հոլովումի իմաստուն դրու-
թիւն մը հաստատելու գործին մէջ : Մեր հողամշակ հասարա-
կութեան կը միայ ակզրուելիլ լու բժրունել և անզական պայ-
մաններու համաձայն ամեն երկու երեք տարին անդամ մը
բուսահող սպառող ցորենի, գարիի և արմաեաց ուրիշ ցան-
քերու յաջորդել տալ բուսահող արտադրող ցանք մը, որոնց
մէջ ամենակարեռներն են պատիճաւոր տունկիրը :

ՎԵՐՋ Ա. ՏԵՍԹԱԿԻՆ

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0291325

1-0

15308

ՍԵՓՀԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ
ՄԻԱՑԵԱԼ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆՑ ՀԱՅՈՑ

Գիլ 4 Գամելքուն